

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία 98/59/EK) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για τον προσδιορισμό του αριθμού των εργαζομένων που απασχολεί συνήθως μια επιχείρηση, κρίσιμος είναι ο αριθμός των εργαζομένων που απασχολεί η επιχείρηση κατά τη συνήθη λειτουργία της κατά τον χρόνο της απολύσεως;
- 2) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των εργαζομένων που απασχολεί συνήθως μια επιχείρηση έμμεσου εργοδότη, μπορούν να συνυπολογισθούν οι τοποθετημένοι σε αυτόν προσωρινά απασχολούμενοι;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

- 3) Ποιες προϋποθέσεις ισχύουν για τον συνυπολογισμό των προσωρινά απασχολούμενων κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των εργαζομένων που απασχολεί συνήθως μια επιχείρηση έμμεσου εργοδότη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 2 Φεβρουαρίου 2018 — SC Petrotel-Lukoil SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Υπόθεση C-68/18)

(2018/C 152/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Petrotel-Lukoil SA

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνουν στις διατάξεις του άρθρου 21, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾, οι διατάξεις του άρθρου 175, σε ισχύ έως την 31η Μαρτίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571 (φορολογικού κώδικα — νόμου 571), της 22ας Δεκεμβρίου 2003, και του άρθρου 206¹⁶, σε ισχύ από την 1η Απριλίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571/2003, καθώς και οι επακόλουθες ρυθμίσεις;
- 2) Αντιβαίνουν στις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, οι διατάξεις του άρθρου 175, σε ισχύ έως την 31η Μαρτίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571 και του άρθρου 206¹⁶, σε ισχύ από την 1η Απριλίου 2010, του Codul fiscal — Legea 571/2003, καθώς και οι επακόλουθες ρυθμίσεις;

- 3) Αντιβαίνουν στην αρχή της αναλογικότητας, αφενός, η μη συνεκτίμηση από το Δημόσιο του γεγονότος ότι, μετά τον φορολογικό έλεγχο, εκδόθηκε υπέρ της εταιρίας απόφαση με την οποία επιτρέπεται η εξομοίωση του προϊόντος «ημικατεργασμένο μαζούτ» με το προϊόν «μαζούτ» και, αφετέρου, η διατήρηση, στο πλαίσιο της εξέτασης της διοικητικής προσφυγής της φορολογουμένης/εταιρίας, του ειδικού φόρου καταναλώσεως που υπολογίστηκε αρχικά για το προϊόν «πετρέλαιο»;

(¹) ΕΕ 2003, L 283, σ. 51.

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας
(Υπόθεση C-69/18)
(2018/C 152/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk, G. von Rintelen, M. Žebre)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Σλοβενία, καθόσον δεν θέσπισε, έως τις 17 Ιουνίου 2016 όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική νομοθεσία της οδηγίας 2014/56/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών (ΕΕ L 158, 27.5.2014, σ. 196), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας,
- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας να καταβάλει το ποσό των 7 986,60 ευρώ ημερησίως, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, υπολογιζόμενο από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 2014/56/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, η Δημοκρατία της Σλοβενίας έπρεπε να έχει θεσπίσει και να δημοσιεύσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 17 Ιουνίου 2016. Επειδή μέχρι την ημερομηνία αυτή, η Δημοκρατία της Σλοβενίας δεν ενημέρωσε την Επιτροπή για τη μεταφορά στην εσωτερική νομοθεσία όλων των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας, το θεσμικό όργανο αποφάσισε να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή προτείνει στο Δικαστήριο να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας να καταβάλει ως πρόστιμο το ποσό των 7 986,60 ευρώ ημερησίως. Κατά τον υπολογισμό του ποσού αυτού, η Επιτροπή συνεκτίμησε τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης του δικαίου της Ένωσης, καθώς και το αποτρεπτικό αποτέλεσμα, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα πληρωμής του κράτους μέλους, δηλαδή της Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική νομοθεσία έληξε στις 17.6.2016.